

A dos quilòmetres de distància

TERRA MÍTICA VA SER EL PRIMER CAS DEL BALAFIAMENT I DE CORRUPCIÓ DEL PP VALENCIÀ. I INAUGURÀ EL MODEL ECONÒMIC DELS GRANS ESDEVENIMENTS QUE HA EXHAURIT CAIXA I TERRITORI. LA SENTÈNCIA ARRIBA 16 ANYS DESPRÉS SENSE CAP RESPONSABLE POLÍTIC

Són 16 any separats per dos quilòmetres de distància. La que hi ha entre la Ciutat de la Justícia i la Fe, el principal hospital de la ciutat. Per allà, túnels invisibles, es creuen la llei, la biologia i tots els seus reversos. En una habitació hi ha un ex-president de la Generalitat amb 60 anys pendents d'un trasplantament de medul·la per controlar la leucèmia. Tot "amb discreció", "amb normalitat", destaca *Las Provincias*, l'elegant full local de les ments benpensants. Ja se sap que la malaltia i la mort són assumptes més seriosos que tota una vida destinada a invocar-les.

De fet, en una sala de tribunal ben propera hi ha la variant de la cèl·lula original infectada. Són 305 anys de presó i 71,2 milions en multes per a dos ex-directius i 20 empresaris que defraudaren 6,3 milions al parc temàtic de Terra Mítica. Una quimioteràpia de baixa radiació social per al primer gran escàndol del PP valencià i gran motle per bastir el llarg període corrupte dels grans esdeveniments.

Terra Mítica fou l'aposta essencial d'Eduardo Zaplana per ser Eduardo Zaplana. El llenç on constatar les gestes de cabdill amb fortes aspiracions d'expansió geogràfica. El 1991 havia arribat a l'alcaldia de Benidorm després d'una moció de censura amb trànsfuga inclosa i un any abans féu el primer salt amb perxa fugint de la justícia en el denominat cas Naisero. L'advocat Javier Boix aconseguí anul·lar escoltes policials aparentment aclaridores del finançament irregular del Partit Popular i el *nasciturus* Zaplana apuntà el cap amb un ja prometedor somriure de supervivent.

La resta fou qüestió d'arravatament i diners, molts diners. A Benidorm es projectà un País Valencià de la pedra horitzontal. La propaganda de la travessia històrica prometia un adossat a la costa per a cada valencià i la formació d'un esperit

SERGI TARÍN

nacional poc ideològic i molt bancari. Rasons suficients per convèncer el conglomerat (de vegades també denominat poble) d'ànimes deprimides. La compra del lot complet fou massiva a les urnes el 1995. I el 1999. I a les albors de 2003 el territori li quedà diminut i féu el salt al Ministeri de Treball a Madrid i, després la solside dretana de 2004, aguantà uns anys com a portaveu inclement abans de travessar la porta giratòria cap a Telefònica.

Diners, molts diners, de fet. "Estic en política per forrar-me", li amollà Vicente Sanz (condemnat per abús sexual a ex-treballadores de Canal 9) a Vicente Conesa, un dels empresaris de capçalera de Zaplana i principal culpable en la sentència de Terra Mítica, amb 23 anys de presó. La frase la verbalitzà Sanz, però isqué de la veu de ventríloc de l'ex-president. No debades tota gran publicitat necessita un eslògan colpidor. Aquell féu bona fortuna. Primer entre polítics i empresaris. Ara els penalistes recullen la collita fèrtil dels sumaris in-

finits per corrupció en el PP valencià.

Però ningú no ha pogut demostrar cap cosa il·lícita relacionada amb Zaplana. Al cas Terra Mítica hi hagué una efímera investigació al 2005 quan el diputat socialista José Cámara aportà al jutjat unes gravacions a dos empresaris (també condemnats a bona cosa d'anys a la garjola) que asseguraven que Vicente Conesa els havia reconegut com el parc temàtic era un gran forat de factures falses i unflades, però que ell no s'ho quedava tot, sinó que repartia amb gent de més volada com ara Eduardo Zaplana. El fet s'arxivà i el polític n'eixí indemne.

Bru per artífici solar i amb un perfil d'obligat compliment per a càmeres televisives. La part esquerra del seu rostre estava prohibida a Canal 9. Tot un galant de nit entre enagos de falleres i inspiració melòdica a Miami quan Julio Iglesias i l'Institut Valencià de l'Exportació (IVEX) segellaven contractes en penombra. "Sent gran tristesa pels casos de corrupció", amollà amb un bona dosi de mala llet en referència a dolències més terminals i, en especial, a la caiguda de Francisco Camps, el fill proscrit i freudià que volgué liquidar el pare. Potser una mala llet semblant a la del diari *Levante-EMV*, on es publicà la informació de la sentència de Terra Mítica al costat d'un faldó publicitari sobre com afrontar el tràngol psicològic provocat per la leucèmia.

Tota una patologia de medul·la espinal que al País Valencià s'ha bastit amb Terra Mítica, la Ciutat de la Llum, la Ciutat de les Arts i les Ciències, la Fórmula 1, la Copa de l'Amèrica, la visita del papa, el *cas Nóos*. Un cau de forats multimilionaris, grans esdeveniments fallats, que continua fent serradura els ossos. I la metàfora i la existència convivint a només dos quilòmetres de distància.

Periodista